

№ 4.

Warszawa, d. 26 stycznia 1924 r.

№ 4.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Warszawa, Chmielna 2 m. 6, tel. 114-26.

Adres telegraficzny: „Metalowcy — Warszawa“.

Prenumerata wynosi wraz z przesyłką w kraju: Złp. 3 kwartalnie.

CENA POJEDYŃCZEGO NUMERU Złp. 0 gr. 30.

Członkowie Polskiego Związku Przemysłowców Metalowych otrzymują „PRZEMYSŁ METALOWY“ bezpłatnie.

**SZWEDZKIE
ŁOŻYSKA
KULKOWE**

SKF

**Warszawa
Kopernika 13
Telefon 12-14**

339

DRUGA ZALICZKA NA POCZET PODATKU MAJĄTKOWEGO.

Centralny Związek P. P. G. H. i F. przesyła nam następujący komunikat:

W „Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej” Nr. 5 poz. 38 ogłoszone zostało rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 stycznia 1924 r. o poborze drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego.

Obowiązane do płacenia drugiej zaliczki (z pośród wykonujących przemysł lub handel) są następujące osoby:

1. Płatnicy podatku przemysłowego od przedsiębiorstw przemysłowych pierwszych siedmiu kategorii, od przedsiębiorstw handlowych pierwszych trzech kategorii oraz od zajęć przemysłowych—na obszarze obowiązywania ustawy o podatku przemysłowym („Dz. U.” Nr. 58 poz. 412 r. 1923)—czyli te osoby, które w myśl art. 32 ustawy o podatku majątkowym obowiązane były do uiszczenia zaliczki między 10 listopada a 10 grudnia 1923 r.

2. Płatnicy podatku obrotowego wymierzonego według niemieckiej ustawy o podatku obrotowym z dn. 24. XII. 1919 r. („Dz. U.” Rzeszy Niemieckiej strona 2157) w brzmieniu ustawy z dn. 8. IV. 1922. („Dz. U.” Rzeszy Niemieckiej str. 373), czyli te osoby, które w myśl art. 32 ustawy o podatku majątkowym obowiązane były do uiszczenia zaliczki między 10 listopada a 10 grudnia 1923 roku, oraz osoby nieopłacające podatku obrotowego, które wykonywują przedsiębiorstwa bankowe, kantory wymiany oraz przedsiębiorstwa pośrednictwa handlowego — na obszarze obowiązywania niemieckiej ustawy o podatku obrotowym (górnosląska część województwa śląskiego).

Za podstawę zaliczki przyjmuje się:

1. Dla płatników podatku przemysłowego i obrotowego, obowiązującego na Górnym Śląsku, kwotę zaliczki na podatek majątkowy, zapłaconej między 10 listopada a 10 grudnia 1923 r. (art. 32 ustawy o podatku majątkowym) to znaczy dla:

a) Wykupujących świadectwa przemysłowe dla pierwszych sześciu kategorii przedsiębiorstw przemysłowych oraz dla pierwszych dwóch kategorii przedsiębiorstw handlowych—dwukrotną pełną kwotę podatku przemysłowego, przypadającego tylko na rzecz skarbu za pierwsze półrocze 1923 roku.

b) Wykupujących świadectwa przemysłowe dla siódmej kategorii przedsiębiorstw przemysłowych oraz świadectwo handlowe dla trzeciej kategorii przedsiębiorstw handlowych—jednokrotną pełną kwotę podatku przemysłowego, przypadającego tylko na rzecz skarbu za pierwsze półrocze 1923 r.

c) Opłacających podatek przemysłowy od samodzielnych zajęć przemysłowych—jednokrotną pełną kwotę podatku przemysłowego, przypadającego tylko na rzecz skarbu za pierwsze półrocze 1923 roku.

d) Dla płatników podatku obrotowego na obszarze górnosląskiej części województwa śląskiego—sześciokrotną pełną roczną kwotę podatku obrotowego, przypadającego na rok 1923.

2. Na obszarze górnosląskiej części województwa śląskiego dla osób prowadzących przedsiębiorstwa bankowe, kantory wymiany oraz przedsiębiorstwa pośrednictwa handlowego—dwukrotną pełną kwotę idealnego podatku obrotowego (t. j., tę kwotę, którą zapłaciłyby, gdyby były obowiązane do płacenia podatku obrotowego,) obliczonego w wysokości 5% obrotu, osiągniętego w pierwszym półroczu 1923 roku.

Wysokość zaliczki obliczona będzie przez przeliczenie na franki złote wymienionych wyżej kwot, stanowiących podstawę wymiaru zaliczki, w następujący sposób:

a) dla płatników podatku przemysłowego według stosunku 1 frank złoty równa się 30 000 mkp.

b) dla płatników podatku obrotowego płatnego i idealnego według stosunku 1 frank złoty równa się 12 000 mkp.

PRZYKŁAD:

Dwukrotna pełna kwota podatku przemysłowego za pierwsze półrocze 1923 roku, czyli kwota zaliczki płatnej między 10 listopada a 10 grudnia 1923 roku wyniosła 30 000 000 mk. kwota drugiej zaliczki wyniesie zatem $30000000 : 30000 = 1000$ franków złotych.

Zaliczka winna być obliczona przez samych płatników i wpłacona w następujących terminach, w dwóch równych ratach, bez oddzielnych zawiadomień.

a) pierwsza rata w czasie od 25 stycznia do 25 lutego 1924 roku.

b) druga rata w czasie od 26 lutego do 26 marca 1924 r. Kwoty zaliczki obliczone we frankach złotych mogą być wpłacone:

1. Markami wg. kursu franka złotego t. zw. waloryzacyjnego.
2. Walutami obcemi, których gatunek i kurs przeliczenia na franki złote ustali minister skarbu.

Dobrowolnie uiszczone kwoty na poczet podatku majątkowego będą zarachowane na niniejszą zaliczkę.

Kwoty zaliczki mogą być wpłacone:

a) markami w kasach skarbowych bądź bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem P. K. O. lub P. K. K. P.
b) walutami obcemi wyłącznie w P. K. K. P. w Warszawie i jej oddziałach prowincjonalnych.

Kwoty zaliczki, nieuiszczone w terminach płatności, ściągnięte będą przymusowo wraz z karami za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 stycznia 1924 roku.

Ś. p. AUGUST REPPHAN.

Dnia 15 stycznia r. b. zmarł August Repphan, nestor przemysłowców polskich, jeden z tych, którzy dzielnie przysłużyli się krajowi. Ś. p. August Repphan urodził się w Kaliszu w 1844 r. Po ukończeniu szkoły średniej odbył studja wyższe w Zurychu i Dreźnie, poczem jako młody inżynier pracował w Belgji w zakładach przemysłowych Cocqueril'a. Po powrocie do kraju w r. 1870 zostaje współwłaścicielem i kierownikiem fabryki maszyn w Warszawie, równocześnie uruchamia kotłarnię, do dziś istniejącą, przy ulicy Czerniakowskiej. W fabrykach tych, zatrudniających przeszło 350 robotników, buduje aparaty i urządzenia dla cukrowni i gorzelni, maszyny parowe i hutnicze wiatrowe oraz lokomobile do 200 koni. Wysoki poziom techniczny zapewnia zbyt jego wyrobom nawet na dalekich rynkach rosyjskich, co przy sprężystem i umiejętnem kierownictwie wywołuje tak szybki rozwój fabryki, że już w r. 1900 ś. p. Repphan przenosi ją z Walicowa na Wołę, gdzie buduje olbrzymie zakłady, obliczone na 3000 robotników i zaopatruje je w nowoczesne urządzenia i obrabiarki.

Zatrudniając w pierwszych latach około 1200 robotników, wypuszcza na rynek maszyny parowe nowoczesnej konstrukcji o precyzyjnym wykonaniu, stojące i leżące do mocy 500 koni, zarówno suwakowe jak wentylowe, a także z rozdziałem pary Corlissa. Między innymi dostarczył maszynę wiatrową o mocy 1500 koni dla zakładów w Kamienskoje, konkurując zwycięsko z belgijską fabryką Cocqueril'a, co chlubnie świadczy o rozmachu, wysokim poziomie technicznym i o nowoczesnej organizacji fabryki. W 1904 roku z powodu steranego zdrowia opuszcza swoją fabrykę na Woli, którą nabyło następnie Tow. Akc. „Lilpop, Rau i Loewenstein“, zaś fabrykę na ul. Czerniakowskiej oddaje w zarząd synowi, nie biorąc już żywszego udziału w życiu przemysłowem.

UDZIAŁ STANÓW ZJEDNOCZONYCH W HANDLU ŚWIATOWYM.

Organ polsko-amerykańskiej Izby Handlowej, miesięcznik „Ameryka“ podaje interesujące dane, które za nim przytaczamy.

Światowy obrót handlowy wynosił w roku 1922 około 45 miliardów dolarów, w porównaniu do 40 miliardów w r. 1921, 65-u w r. 1920, 75-u w 1919 i 40 w r. 1913.

Procentowy udział Stanów Zjednoczonych w handlu światowym wzrastał stale; mianowicie wynosił on: w r. 1910 — 9,8%, w r. 1913 — 10,5%, w r. 1916 — 14%, w r. 1920 — 17,5%, a w r. 1922 — 16,5% obrotu światowego.

NAJLEPSZY METAL DLA CELÓW MENNICZYCH.

Wybór metalu do wyrobu drobnych monet obiegowych staje się w Polsce zagadnieniem aktualnem.

Dla wyjaśnienia tego zagadnienia przytoczymy nieco danych, zaczerpniętych z broszury znanego specjalisty angielskiego, Jaspera Lockett.

Względy, które przedewszystkiem należy mieć na uwadze przy wyborze metalu monetarnego, są następujące: 1) odporność na zużycie, 2) trudność podrobienia, wreszcie 3) pewna stała własna wartość danego metalu.

Co do punktu pierwszego, można się oprzeć na doświadczeniach mennicy szwajcarskiej, dokonanych już podczas wojny światowej. Od roku 1881 drobne monety w Szwajcarii bite były z niklu, lecz trudność dostania tego metalu podczas wojny zmusiła mennicę szwajcarską do szukania metalu zastępczego. W celu określenia, w jakim stopniu najbardziej używane metale lub aliaże ścierają się przy użyciu, dokonano następującego doświadczenia: równe wagi każdego rodzaju monet umieszczono w bębnie, który następnie puszczono w czterdziestogodzinny nieustanny ruch. Zużycie przez tarcie wyraziło się w następujących liczbach (tysiącznych).

Monety 2 frankowe (835 części srebra, 165 miedzi)	6.62
„ 1 „ „ „ „ „ „ „	7.79
„ 1/2 „ „ „ „ „ „ „	5.77
„ 20 centymowe z czystego niklu . . .	0.59
„ 10 „ z niklu z miedzią . . .	2.45
„ 10 „ mosiężne — 60% miedzi, 40 cynku	3.69
„ 10 „ z aliażu aluminowego	11.27
„ 5 „ z niklu z miedzią	3.29
„ 5 „ mosiężne	4.01

Dwudziesto-centymowe monety z czystego niklu prawie nie wykazywały śladów odbytej próby, zachowując cały swój połysk, podczas gdy monety aluminowe okazały się tak starte, iż metal ten lub jego stopy nie wydają się być odpowiedniami do celów mennicznych.

Co się tyczy względu drugiego, to jest trudności podrobienia, to podkreślić należy, iż czysty nikiel stopiony i przewalcowany w zwykły sposób nie jest dla celów mennicznych odpowiedni, będąc za twardym i zbyt łamliwym, podlegać więc on musi specjalnemu procesowi, znanemu tylko nie wielu firmom. Czystość niklu z łatwością może być sprawdzona za pomocą próby magnetycznej; już 5% domieszki innego metalu, z wyjątkiem żelaza lub kobaltu, niszczy jego własność magnetyczną, której inne metale, oprócz 2-ch wymienionych, nie posiadają.

Wzgląd 3-i: stała własna wartość metalu. Monety niklowe, tak odporne na zużycie, a przytem nie podlegające oksydacji, nie tracą swej pierwotnej wartości i w każdej chwili mogą być przetopione dla innych celów. Okoliczność ta nabiera szczególnej wagi w czasie wojny, jak się to okazało na niedawnym przykładzie Niemiec i Austrii. Państwa te z przetopienia swych pieniędzy niklowych uzyskały około 4000 tonn metalu do wyrobu amunicji, unikając w ten sposób jednego z najniebezpieczniejszych skutków blokady angielskiej.

W porównaniu ze srebrem monety niklowe posiadają jeszcze jedną zaletę, niezmiernie ważną dla mennicy państwowej; jest nią ogromna różnica w kosztach wyrobu.

Załączone tabliczki dają porównawczy obraz wagi i ceny metalu w monetach srebrnych, niklowych i wybitych z niklu z miedzią (według cen metalu z 1920 r.).

Porównawcza tabela wagi i wartości metalu w monetach niklowych, niklowo-miedzianych i srebrnych.

RODZAJ MONETY	CZYSTY NIKIEL			NIKIEL Z MIEDZIA			SREBRO		
	Ilość sztuk na tonnę	Waga 100 000 sztuk	Koszt Tonnny F. szt.	Ilość sztuk na tonnę	Waga 100 000 sztuk	Koszt Tonnny F. szt.	Ilość sztuk na tonnę	Waga 100 000 sztuk	Koszt Tonnny F. szt.
Jeden szyling	213,333	4,688	1,008	209,066	4,783	698	179,672	5,565	59,840
Sześć pensów	426,666	2,344	504	418,133	2,3915	349	359,344	2,782	29,920
Trzy pency	853,333	1,172	252	836,266	1,1957	175	718,688	1,391	14,960

RODZAJ MONETY	SREBRO			CZYSTY NIKIEL			NIKIEL Z MIEDZIA		
	Waga	Koszt Pency	Koszt Tonnny F. szt.	Waga	Koszt Pency	Koszt Tonnny F. szt.	Waga	Koszt Pency	Koszt Tonnny F. szt.
Jeden szyling	82,27	14,3616	0,24192	73,5	36,75	75,0	0,16752	0,08376	0,042
Sześć pensów	43,64	7,1808	0,12096	36,75	18,375	37,5	0,08376	0,042	0,021
Trzy pency	21,82	3,5904	0,06048	18,375	9,1875	18,75	0,042	0,021	0,0105

Widzimy więc, iż wskutek zwyżki cen na srebro metal do jednego srebrnego 12-o pensowego szylinga kosztuje angielską mennicę przeszło 14 pensów. Taka sama okoliczność, iż cena metalu przekroczyła nominalną wartość monety, zaszła podczas wojny w Rosji i w państwach centralnych, gdzie też wskutek tego srebrne monety zupełnie znikły z obiegu.

Jasper Lockett jest więc zdecydowanym zwolennikiem niklowych monet obiegowych; wpływa na to i ten względ, że 80% wszechświatowej produkcji niklu dostarczają kopalnie brytyjskiego dominium Kanady

LONDYŃSKI RYNEK METALOWY (według notowań f. Brandeis, Goldschmidt & Co. z dn. 12 stycznia b. r. i f. Henry Gardner & Co. Ltd. z dn. 11 i 18 stycznia b. r. Ceny podane za 1 tonnę angielską = 1016 kgm.).

Angielski rynek metali półszlachetnych w pierwszej połowie stycznia wykazywał nastrój mocny z tendencją zwyżkową. Najbardziej wzrastały ceny cyny, która przy zamknięciu rynku osiągnęła 250 f. szt. za tonnę, przy tygodniowym obrocie 6 800 tonn. Cynk doszedł do 35 f. szt. 7 sz.; obrót wynosił około 5 400 tonn. Zapotrzebowanie ołowiu było również bardzo znaczne; dokonano zakupów na przeszło 10 000 tonn, płacąc 32 f. szt. za tonnę. Miedź notowano: 60 i pół f. szt. za zwykłą, 67 f. za elektrolityczną.

Ogólne zestawienie za miesiąc grudzień 1923 r. wykazuje następujące liczby (pierwsze przywóz, drugie wywóz): Miedź 17 517 t. i 6 919 t., cyna 4 095 t. i 2 733 t., ołów 18 718 i 2 373 t., cynk 13 338 t. i 878 t.

W ciągu całego roku 1923 przywieziono do Anglii, względnie z niej wywieziono następujące ilości metali półszlachetnych: miedzi 148 626 t. i 63 813 t., cyny 45 569 t. i 28 757 t., ołowiu 205 155 i 25 911 t., cynku 149 739 i 11 291 t.

Ogółem obroty w r. 1923 były znacznie wyższe, niż w poprzednich 2-ch latach.

RYNEK METALOWY.

Ceny hurtowe na surowce przemysłu metalowego przetworczego w dn. 24/1 1924 r. w Mkp. za 1 kg. franco wagon st. Warszawa (pg. danych S. A. „Zjednoczeni Polscy Przemysłowcy Metalowi“):

Surówka odlewnicza „Chlewska“ na węglu drzewnym	Mk. f.	428000.—
Surówka odlewnicza „Stąporków“ № 1		400000.—
„ „ „ Witkowska № 1		398000.—
„ „ „ szkocka № 1		390000.—
Żelazo handlowe krajowe		557000.—
Bednarka gorąco walcowana		638000.—
Bednarka zimno walcowana		1082000.—
Walcówka (druć okrągły od 5 1/2 do 13 mm., kwadratowy od 5 1/4 do 8 mm.)		678000.—
Blacha (cena zasadnicza)		699000.—
Koks karwiński (cena orientacyjna)		143000.—
Koks górnośląski gruby		165000.—
Węgiel dąbrowski gruby		102000.—
„ „ „ górnośląski gruby		123000.—

Według notowań Związku Hut ustalone zostały następujące ceny surówki od 10 stycznia r. b. aż do odwołania w złotych polskich równych frankowi złotemu za 1 tonnę loco huta: mart. — 165, № 2 — 178, № 1 — 190, № 0 — 210.

Związek Polskich Hut Żelaznych ustalił, począwszy od dnia 10 stycznia r. b. aż do odwołania, następujące ceny na wyroby walcowane w złotych polskich równych frankowi złotemu według kursu giełdy Warsz.

- 1) żelazo handlowe 26 gr. przy zamówieniach od 60 tonn; przy zamówieniach mniejszych cena wyższa o 2%.
- 2) bednarka zimno-walcowana 52 gr. gorąco-walcowana 30 „
- 3) drut 32 „
- 4) blachy 33 „
- 5) żelazo uniwersalne 31 „

Wszystko za 1 klg. loco wagon huta wysyłająca przy zamówieniach pełnowagonowych.

Do powyższych cen zasadniczych doliczane są dopłaty, obowiązujące w dniu wysyłki.

Cena odlewów żelaznych.

Podług notowań Grupy V (C'lewni) Polskiego Związku Przemysłowców Metalowych cena odlewów żelaznych surowych dla Warszawy, aż do odwołania, wynosi od 0,50 do 0,56 złp. za 1 kg. loco fabryka, licząc złp. podług kursu franka złotego na giełdzie warszawskiej.

Cena blachy ocynkowanej.

Cynkownia warszawska notuje następujące ceny blachy żelaznej ocynkowanej za 100 kg. franco wagon Warszawa:	
711×1 422×0,5 mm.	85 zł. — gr.
711×1 422×0,525mm.	82 „ 50 „
711×1 422×0,55 mm.	80 „ — „
1 000×2 000×0,5 mm.	90 „ — „
1 000×2 000×0,55 mm.	85 „ — „

Ceny te rozumieją się za 100 kg., licząc złoty polski równy frankowi szwajcarskiemu według kursu giełdy warszawskiej.

Gwoździe za skrzynkę 16 klg. wagi netto loco magazyn fabryczny; według notowań T-wa „Hantomet“ (c. orientacyjne) w złotych polskich od dn. 10/1.

	złp. gr.
budowlane od № 26 do № 23.	7 74
drobne od № 15 — № 6 od złp. 7 gr. 82 do 10 92	
Druty za 100 klg. (ceny zasadnicze)	
jasne zwyczajne:	
od № 2/0 do № 30.	47 —
Druty ocynkowane:	
od № 2/0 do № 30.	57 —

podane ceny rozumieć należy w złotych polskich równych fr. zlot. według kursu oficjalnej giełdy warszawskiej w dniu poprzedzającym wpłatę.

Przy zamówieniach mniejszych, aniżeli 150 skrzynek gwoździ, dolicza się do cen zasadniczych 5%.

Przy zamówieniach mniejszych, aniżeli 1 000 klg. drutu, dolicza się do cen zasadniczych 10%.

Ceny metali według notowań giełdy londyńskiej

(w markach polskich po kursie średnim dnia za 1 kg.)

Data	L O N D Y N			
	—	18/1	—	22/1
Średni kurs waluty	—	41800000	—	41675000
Antymon	—	1842854	—	1835763
Cyna: banka i austral. standard	—	10712233	—	10259802
Cynk hutniczy	—	1456781	—	1451037
Miedź elektrolityczna standard	—	2759634	—	2809781
Ołów miękki hutniczy	—	2499118	—	2628850
	—	—	—	1374126

Średni kurs franków szwajcarskich w ubiegłym tygodniu.

16/1	17/1	18/1	19/1	21/1	23/1
1 700 000	1 704 000	1 704 000	1 704 000	1 707 000	1 706 000
Kurs franka złotego waloryzacyjnego.					
1 900 000	1 900 000	1 900 000	1 900 000	1 900 000	1 890 000

CENY MASZYN I NARZĘDZI ROLNICZYCH.

Ajencja Wschodnia № 17 podaje następujące ceny maszyn rolniczych według notowań synd. roln. warsz. (wg. kursu dol. am. 4 dnia płatności): Pługi jednoskibowe Ventzkiego: N. A. P. 1, 4, 7; —

N. A. P. 2, 6, 1; — N. A. P. 3, 7, 6; — N. A. P. 4, 8, 2; — N. A. P. 5, 9, —; pługi jednoskibowe Sucheni № 0 — 3; — № 1 — 3, 5; № 2 — 4, 3; Zawadzkiego Gospodarz № 1 — 3, 5; — № 2 — 4, 3; pługi jednoskibowe Ventzkiego z przodkiem 2 kot. piętrowe RKP 8—15,35;—RKP 10—18,7; pługi 2 skibowe na kołach N.P.O. Ventzkiego 13,5;—N.N.C. 1 Ventzkiego 16,16;—N.N.C.2—18,6; N.N.C. 3—20,76; N.N.C. 4—24,12; N.N.C. 5—27,15; N.N.C. 6—28,38; kółko transportowe 1,13; trzecie koło stałe 3, 45. Ceny dwuskibowców Ventzkiego rozumieją się bez trzeciego koła i bez rolki transportowej i do cen tych należy każdorazowo przy sprzedaży doliczać za trzecie koło lub za rolkę transportową. Pług 2-skibowy „Mazur” № 3 na 3 kołach 26; № 4 27,5; № 10—34,3; № 14—36. Ventzkiego D.S.P.C. 1—21,65; V.S.P.C. 1.—26,6.

ZE SPÓŁEK AKCYJNYCH.

W ostatnich dniach ministrowie skarbu oraz przemysłu i handlu, zatwierdzili statuty następujących spółek akcyjnych:

1. Pod firmą „Stowarzyszenie Mechaników Polskich z Ameryki Sp. Akc.” z siedzibą w Warszawie. Kapitał zakładowy jest określony na 1 miliard mkp. Założycielami Spółki są: Stowarzyszenie Mechaników Polskich w Ameryce, Jerzy Iwanowski, Jan Piotrowski. (Monitor Polski № 278).

2. Pod firmą: „Towarzystwo Handlu żelazem „Ferrofer” Sp. Akc.” z siedzibą w Warszawie. Kapitał zakładowy 1 miliard mkp. Założycielami są: „Namenloze Vennootschap Handelsmaatschappij „Hercules” w Amsterdamie, inżynier S. Glücksman w Warszawie i inżynier Władysław Rummel w Warszawie.

ZARZĄD BELGIJSKIEJ SPÓŁKI AKCYJNEJ Warszawskiej Fabryki Drutu, Sztyftów i Gwoździ w Fontaine l'Evêque w Belgji

ma zaszczyt zawiadomić pp. Akcjonariuszów, że w czwartek, dnia 21 lutego 1924 r., o godz. 13-iej w Brukselli, w Hotelu Metropol, place de Brouckere, odbędzie się **Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów** z porządkiem dziennym następującym:

1. Sprawozdanie Rady Zarządzającej i Komisji Rewizyjnej.
 2. Zatwierdzenie bilansu.
 3. Pokwitowanie członkom Zarządu i Komisji Rewizyjnej.
 4. Wybory stosownie do ustawy.
- PP. Akcjonariusze, życzący sobie uczestniczyć w zebraniu, proszeni są o złożenie swych akcji w Fontaine l'Evêque, w biurze Zarządu, lub w Banku dla Handlu i Przemysłu w Warszawie, oddział w Brukselli 30, rue du Marché aux Poulets, do dn. 16 lutego i w Warszawie, w biurze Spółki, Sienkiewicza 2, róg pl. Wareckiego, do dn. 11 lutego. 352

WYDAWCA: W imieniu Polskiego Związku Przemysłowców Metalowych: Dyrektor Zarządzający inż. **S. J. Okolski.**

REDAKTOR inż. **Maurycy Chorzewski.**

Armatura na parę i wodę:

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Beczki żelazne:

Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

* S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Ceglarki i tłoczarki:

Bracia Kanczewscy. Fabryka Maszyn i Odlewnia Żelaza. Częstochowa.

Dźwigniki—Łańcuchy:

Bracia Jenike, inż., Warszawa, Zórawia 12. tel.: 29-64 i 220-00.

* Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

* Warsz. Fabr. Masz. windowych „Siła”, Chłodna 5, tel. 47-78.

Imadła ślusarskie kute:

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Konstrukcje żelazne:

Inż. Gniazdowski i Janiszewski Sp. Akc. w Lublinie.

* S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Konstrukcje żelazne, schody, ciepłarnie:

Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

Kotły parowe:

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Kuto lane odlewy:

Inż. Gniazdowski i Janiszewski, Sp. Akc. w Lublinie.

Kuźnie polowe:

Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

Liny stalowe—Drut stalowy:

Bracia Jenike, inż., Warszawa. Zórawia 12, tel.: 29-64 i 220-00.

Łańcuchy:

Warsz. Fabr. Masz. windowych „Siła”, Chłodna 5, tel. 47-78.

Odlewnie żelaza:

Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

Odlewnie żelaza i metali:

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Okna żelazne:

Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

* Krawczyk i S-ka w Zawierciu.

Pędnie:

Tow. Akc. „J. John” w Łodzi.

* Bracia Kanczewscy. Fabryka Maszyn i Odlewnia Żelaza. Częstochowa.

* Krawczyk i S-ka w Zawierciu.

Pompy:

Brandel, Witoszyński i S-ka, Grochowska 37.

Suwnice (krany) mostowe, przesuwne, dźwigi pionowe-elektryczne, transmisyjne, ręczne:

Inż. Gniazdowski i Janiszewski, Sp. Akc. w Lublinie.

Tokarki:

Tow. Akc. „J. John” w Łodzi.

Walce młyńskie utwardzone: St. Weigt i S-ka, Łódź, Senatorska 22, tel. 2-87.

Wagony wąskotorowe osobowe i towarowe:

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Wiertarnie kolumnowe szybkie:

Najnowszego typu. L. Warwasiński, J. Wojański i Sp. Fabryka Maszyn i Odlewnia Żelaza w Noworadomsku.